

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁת וִירָא

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ד' - חלק י"ג

קונטרס 103

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹון בֵּיתָא מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

אור ישראל

גדולי ישראל מכל העדות בכל קהילות ישראל עוררו על לימוד הזוהר מהמנהיג הראשון שהנהיג את עם ישראל משה רבינו רעיא מהימנא, ואח"כ בדורות הבאים אליהו הנביא זכור לטוב, ובודאי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל מחבר ספר הזוהר, בכל הדורות החשיבו ועוררו על לימוד הזוהר: ראשונים, אחרונים, גדולי החסידות, גדולי ליטא, גדולי הספרדים ועד גדולי זמנינו. (לפניכם רשימה לפי סדר הא"ב)
[דברי כל אחד מן הרשימה והרבה יותר תוכלו למצוא בספר "אור הזוהר"]

ראשונים	רבי אברהם בן מרדכי אזולאי זצ"ל	רבי יצחק לוריא הארי ז"ל
רבינו אהרן הלוי זצ"ל (בעל ספר החנוך)	(בעל אור החמה)	רבי ישעיה בן אברהם הלוי הורוביץ זצ"ל (בעל השלה הקדוש)
רבינו בחיי זצ"ל	רבי אליהו ד-ווידאש זצ"ל (בעל ראשית חכמה)	רבי מאיר פאפריש זצ"ל
רבי יהודה חסיד זצ"ל (בעל ספר חסידים)	רבי אלעזר אזכרי זצ"ל (בעל החרדים)	רבי משה קורדובירו זצ"ל (הרמ"ק)
רבי יוסף בן אברהם גיקטילה זצ"ל	גורי האר"ז	רבי משה זכותא זצ"ל (הרמ"ז)
(בעל שערי אורה)	רבי חיים ויטאל זצ"ל	רבי משה חיים לוצאטו זצ"ל (הרמח"ל)
רבי משה בן נחמן זצ"ל (הרמב"ן)	רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל (בעל ערות דבש)	רבי משה בן יוסף טראני זצ"ל (המב"ט)
רבי שלמה בן אברהם אדרת זצ"ל (הרשב"א)	רבי יוסף קארו זצ"ל (בעל השולחן ערוך)	רבי נתן שפירא זצ"ל (בעל מגלה נמקות)
אחרונים	רבי יעקב קאפיל זצ"ל	רבי שבתי מראשקוב זצ"ל
רבי דוד בן שלמה אבן זמרא זצ"ל (הרדב"ז)	רבי יעקב צמח זצ"ל	הבית דין מאמסטרדם

גדולי החסידות

רבי אברהם ווינבג זצ"ל (בעל יסוד התבונה מסלונים)	רבי יהודה אריה לייב אלטר זצ"ל (בעל השפת אמת מנוד)	רבי מסאטאנאב זצ"ל
רבי אברהם טכאריק זצ"ל	רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב זצ"ל	רבי משה חיים אפרים מסדילקוב זצ"ל (בעל דגל מחנה אפרים)
רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא זצ"ל	רבי יעקב יוסף מפולנאה זצ"ל (בעל תולדות יעקב יוסף)	רבי משה גרינוואלד מחוסט זצ"ל (בעל ערוגת הבשם)
רבי אברהם יעקב פרידמן מסאדיגורא זצ"ל	רבי ישראל זצ"ל (בעל שם טוב)	רבי משה טייטלבוים זצ"ל (מאהובל בעל ישמח משה)
רבי אברהם שמוחה הורביץ מבארניץ זצ"ל	רבי ישראל המגיד מקאזניץ זצ"ל (בעל עבודת ישראל)	רבי משולם פייבוש מזבארין זצ"ל (בעל ישר דברי אמת)
רבי אהרן מקרלין זצ"ל	רבי ישראל שפירא מבלאזוב זצ"ל	רבי נחמן מברסלב זצ"ל
רבי אורי מסטרעליסק זצ"ל	רבי יעקב יוסף מסקווירא זצ"ל	רבי נחמן מטולטשין זצ"ל
רבי אליעזר צבי מקאמרנא זצ"ל	רבי יעקב קטינא זצ"ל (בעל רחמי האב)	רבי נתן מברסלב זצ"ל
רבי אלימלך מליזנסק זצ"ל (בעל נעם אלימלך)	רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין מקומרנא זצ"ל	רבי פנחס מקאריץ זצ"ל
רבי אשר מסטולין זצ"ל	רבי יצחק אייזיק מהומיל זצ"ל	רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב זצ"ל
רבי בנימין זאב מסלאנים זצ"ל	רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זצ"ל	רבי צבי הירש איכנשטיין מזידיטשוב זצ"ל (בעל בני יששכר)
רבי יוסף מנעמירוב זצ"ל (בספר ומוחא רבח)	רבי יצחק בן רבי נתן מברסלב זצ"ל	רבי צבי הירש מנדבורנה זצ"ל (בעל צמח חי לצבי)
רבי ברוך ממזיבו זצ"ל	רבי יצחק מסקווירא זצ"ל	רבי צבי הירש שפירא זצ"ל
רבי גרשון העניך ליינער מראדזין זצ"ל	רבי יחזקאל ישראל יצחק דנציגר זצ"ל (בעל ישמח ישראל מאלכסנדר)	רבי צבי הירש ממונקאטש (בעל דרכי תשובה ממונקאטש)
(בעל זוהר הרקיע)	רבי ישראל מטשורטקוב זצ"ל	רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל
רבי הלל ליכטנשטיין מקאלאמאיי זצ"ל	רבי ישראל פרידמן מרוזין זצ"ל	רבי קלונימוס קלמן זצ"ל (בעל המאור ושמש)
רבי הלל מפאריטש זצ"ל	רבי ישראל דוב מוילעדיניק זצ"ל (שארית ישראל)	רבי שבתי בן יעקב יצחק לפישץ זצ"ל (בעל נטלת ישראל)
רבי זאב וואלף זצ"ל (בעל אור המאיר מזיטמיר)	רבי מאיר רבי בן אהרן שורץ מפדיהייץ זצ"ל	
רבי חיים אליעזר שפירא ממונקאטש זצ"ל	רבי מנחם מענדל מרימאנאו זצ"ל (בעל מנחם ציון)	
(בעל נטחת אלעזר)	רבי מרדכי ממשערנאביל זצ"ל	
רבי חיים האלברשטאם מצאנא זצ"ל (בעל דברי חיים)	רבי מנחם נחום מטשורנוביל זצ"ל (בעל מאור עינים)	רבי שלמה ברוך מבזדופסט זצ"ל
רבי חיים הכהן זצ"ל	רבי מנחם מענדל מורגנשטרן מקוצק זצ"ל	רבי שלמה שלימל זצ"ל
רבי חיים מטשערנאווין זצ"ל (באר מים חיים)	רבי מנחם מענדל משיאורסן זצ"ל	רבי שמואל העליר זצ"ל (מבאר'ח צפת)
רבי חיים צבי עהרנרייך (בעל קצה מנחה זצ"ל)	(בעל הנצח צדק מליובאוויטש)	רבי שמוחה בונם מפשיסחא זצ"ל
רבי חנוך העניך מאלכסנדר זצ"ל	רבי מנחם מענדל שניאורסן זצ"ל (אדמו"ר האחרון מליובאוויטש)	רבי שניאור זלמן מלאדי זצ"ל
רבי חנוך העניך זצ"ל (בעל הלכ שמוח מאלעסק)		(אדמו"ר חזקן בעל התניא)

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בנייהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... פב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

גדולי ישראל והזוהר

גדולי ליטא

רבי **אפרים זלמן מרגליות מבראד** זצ"ל
(בעל המטה הפרים)

רבי **אליהו מוילנא הגר"א** זצ"ל

רבי **אלכסנדר זיסקינד מהוראדנא** זצ"ל
(בעל יסוד ושרש העבודה)

רבי **יוסף בן שלמה מפוזין** זצ"ל

רבי **יעקב מליסא** זצ"ל (בעל חוות דעת)

רבי **יצחק אייזיק חבר** זצ"ל (בעל פתחי שערים)

רבי **ישראל מאיר הכהן מוראדין** זצ"ל (בעל החפני חיים)

רבי **פנחס אליהו הורוביץ מוויילנא** זצ"ל
(בעל "ספר הבית")

רבי **שלמה אלישיב** זצ"ל (בעל הלשם)

גדולי הספרדים

רבי **אברהם אזולאי** זצ"ל (בעל חסד לאברהם)

רבי **אברהם איסטרוולסא** זצ"ל

רבי **אברהם כלפון** זצ"ל

רבי **אליהו בן אמוזג** זצ"ל

רבי **אליהו בן סולימן מאני** זצ"ל (בעל כסא אליהו)

רבי **אליעזר בר יצחק פאפו** זצ"ל (בעל פלא יעקב)

רבי **אליעזר בר שם טוב פאפו** זצ"ל
(בעל דמשק אליעזר)

רבי **חיים חורי** זצ"ל

רבי **חיים יוסף דוד אזולאי** זצ"ל (החיד"א)

רבי **חיים פלאגי** זצ"ל

רבי **חיים בן עטר** זצ"ל (בעל אור החיים הקדוש)

רבי **יהודה אלקלעי** זצ"ל

רבי **יהודה פתייה** זצ"ל (בעל בית לחם יהודה)

רבי **יהודה חיים** זצ"ל (בעל מנחת יהודה)

רבי **יוסף אירגס** זצ"ל (בעל שומר אמונים הקדמון)

רבי **יעקב אנהורי** זצ"ל

רבי **יצחק בן צבי אשכנזי** זצ"ל

רבי **יצחק בר ישעיה עטיה** זצ"ל

רבי **משה בסולה** זצ"ל

רבי **שלום בן משה בחוגלו** זצ"ל (בעל כסא מלך)

רבי **שלום עניב** זצ"ל (בעל באר לחי)

רבי **שמעון לביא** זצ"ל
(בעל כתם פז ובעל המחבר השיר בר יוחאי)

גדולי דורינו

רבי **אברהם בן יעקב הכהן** זצ"ל (בעל סגולת הפלות)

רבי **אברהם יצחק הכהן קוק** זצ"ל

רבי **אהרן ראטה** זצ"ל (בעל שומר אמונים)

רבי **בנימין ראבינאוויטש** זצ"ל (חבר הבר"ץ)

רבי **ברוך צבי מושקוביץ** זצ"ל

רבי **דניאל פריש** זצ"ל (בעל מתוק מדבש)

הגאונים הדיקים חברי בית דין **צדק העדה החרדית תשס"ב**

הגאונים הצדיקים חברי בית דין **צדק העדה החרדית תשס"ד**

רבי **חיים שמואל בהגאון הצדיק** זצ"ל

רבי **אליהו לאפיאן** זצ"ל

רבי **יהודה אשלג** זצ"ל (בעל הסולם)

רבי **יואל טייטלבוים מסאטמאר** זצ"ל

רבי **יוסף חיים זוננפלד הראב"ד** זצ"ל

רבי **יוסף ישר** זצ"ל

רבי **יחזקאל שרגא משינאווא** זצ"ל (בעל דברי יחזקאל)

רבי **יחזקאל שרגא לפישץ האלברשטאם מטטרופ** קוב זצ"ל

רבי **יצחק יעקב ווייס** זצ"ל (הנאב"ד פוסק חדר בעל מנחת יצחק)

רבי **יצחק כדורי** זצ"ל

רבי **יחיאל פישל אייזנבאך** זצ"ל

רבי **יקותיאל יהודה האלברשטאם** זצ"ל (מצאנז-קלויזנבורג)

רבי **ישעיה אשר זעלג מרגליות** זצ"ל

רבי **ירושלים שנת תרפ"א**

רבי **ישראל משה דושינסקיא** זצ"ל
(נאב"ד ירושלים האדמו"ר מוויזשניסק)

רבי **ישראל יעקב פישר** זצ"ל

רבי **משה אריה פריינד** זצ"ל (הנאב"ד ירושלים)

רבי **מאיר בראנדסדארפער** זצ"ל (חבר הבר"ץ)

רבי **משה אלברשטאם** זצ"ל (חבר הבר"ץ)

רבי **רפאל בלום מקאשוו** זצ"ל (בעל שרת ברכות שמים)

רבי **שלום מאסקאוויטש** זצ"ל (בעל דעת שלום משאין)

רבי **שמואל הורוביץ** זצ"ל (בעל ימי שמואל)

רבי **אברהם י. מונטה** שליט"א

רבי **אברהם יצחק אולמן** שליט"א (חבר הבר"ץ)

רבי **אליהו הלוי ינאי** שליט"א

רבי **בניהו יששכר שמואלי** שליט"א
(ראש ישיבת המקובלים נור השלום ירושלים)

רבי **גבריאל צינער** שליט"א (בעל נעמי כביא"ל)

רבי **יהודה שנפלד** שליט"א

רבי **יוסף ליברמן** שליט"א (ראש מתיבתא סלל שומרי החומות)

רבי **יעקב מאיר שטכר שליט"א**

רבי **יעקב ישראל לואסי** שליט"א

רבי **יעקב משה הלל** שליט"א (ראש מתיבתא אכבת שלום)

רבי **יצחק טוביה ווייס** שליט"א (נאב"ד ירושלים)

הרב **כלפון משה הכהן טונים** שליט"א

הרב **מרדכי סגרון** שליט"א

רבי **מרדכי שמואל אשכנזי** שליט"א (ראב"ד פפר חב"ד)

רבי **משה שטרנבוך** שליט"א (ראב"ד ירושלים)

רבי **משולם פייש סג"ל לאווי** שליט"א (תאדמ"ר מטאוש)

רבי **עובדיה יוסף** שליט"א (בעל שרת יבי"א שרת יחז"ר)

רבי **ראובן אלבי** שליט"א

רבי **שלום יהודה גראס** שליט"א
(בעל שמירת המצות והכשרות, נאב"ד ואדמו"ר האלמ"ץ)

רבי **שמואל הלוי וואזנער** שליט"א
(פוסק חדר בעל שבת הלוי)

ספרים

ספר **טמא דחיי**

ספר **עמוד העבודה**

ספר **עמק המלך**

קונטרס **עץ החיים**

ספר **עשר קדשות**

ספר **פי חכם**

שאלות ותשובות **פריי חתנה**

ספר **פיר קדש הלולים**

ספר **קהלת יעקב** (לבעל מלא הדויעים זצ"ל)

ספר **קהלת יעקב**

ספר **קול בוכים**

ספר **שאלות ותשובות דביר**

ספר **שלום ירושלים**

ספר **שלחן ערוך הרב** (הכלת הלמוד תורה)

ספר **תיקון ליל הושענא רבה**

ספר **תפני חזר דפוס בילגוראד**

ספר **ירימ** משה משפט הרב"ל

שור' **ישיביל עבדי**

ספר **כנן היקף**

ספר **לקוטי יקרים**

ספר **מאורות יענים**

ספר **מאיר לעולם**

ספר **מבוא לחכמת הקבלה**

ספר **מבשר צדק**

ספר **משילות תנכה**

ספר **מעבי יבק**

ספר **מעין גנים**

ספר **מעשי אמת** (למלפני החוזה מלביץ זצ"ל)

ספר **מצרף לחוכמה**

ספר **מקדש מלך**

ספר **סדר תוים**

ספר **נופת צופנה**

ספר **סוד הדין**

ספר **סוד פסח חלכלמו**

ספר **הדרת מלך**

ספר **תמנות ישרות** (מלפני הבעל שם טוב זצ"ל)

ספר **הנהגה**

ספר **הקנה הגדול**

ספר **הפליאה**

ספר **התקונים דפוס ליוורנו**

ספר **יוקל משה**

ספר **חזר דפוס מנטובה**

ספר **זכרה לחיים**

ספר **חזי ומועדי ישראל**

ספר **חות יאיר**

ספר **חיים טאל**

ספר **טהרות הקדש הקדמון**

ספר **עממי המנהגים**

ספר **יחסי השלם**

ספר **יסוד יוסף**

ספר **יראים**

ספר **אברהם במחזה**

ספר **אורי יצחק**

ספר **אורי ישרים מירא דביא**

ספר **אורי יקר**

ספר **אורי לשירים**

ספר **אורה ושמחה**

ספר **באר נשנת**

ספר **באר לחי רואי**

ספר **בית אשר**

ספר **בני יוסף**

ספר **בית שלמה**

ספר **ברית מנוחה**

ספר **דברי יום כינום**

ספר **דברי יתורה**

ספר **דברי יעקב**

ספר **דורש טוב**

ספר **דרך אר"ץ** (מנחי יהודי ארים צובה)

ספר **דרכי ציון**

וַיֵּרָא וַהֲגִיחַ עָלָה קִיטוֹר הָאֲרֶז קִיטוֹר הַכִּבְשָׁן
לֹא תִבַע עָלֶיהָ דְלוּט וְלֹא אָמַר עָלֶיהָ לְקַדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא כְלוּם, אוֹף הָכִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לֹא אָמַר לִיה מִיּוֹדֵי, בְּגִין דְּלֹא יַחֲשֵׁב אַבְרָהָם
דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְרַע מְזֻכּוֹתֶיהָ כְלוּם.

וְאִי תִימָא דְאַבְרָהָם לֹא הָוֵה חָשִׁיב לִיה לְלוּט
בְּלִבֵּיהּ כְלוּם, הָא מָסַר נַפְשֵׁיהָ לְמִיּהָרָה
לְאַנְחָא קְרָבָא בְּחַמְשָׁה מְלָכִין תְּקִיפִין, כְּמָה
דְּאֵת אָמַר, (בראשית יד) וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁפָּה
אָחִיו וְגו'. וְכָתִיב וַיִּחַלֵּק עֲלֵיהֶם לִילָה. וְכָתִיב
וַיֵּשֶׁב אֶת כָּל הָרֶכֶשׁ וְגַם אֶת לוּט אָחִיו וּרְכָשׁוֹ
הַשֵּׁיב וְגו'. אַבְל בְּרַחֲמֵימוֹתָא דְרַחֲמִים לְקַדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְחָמָא עוֹבְדוּי דְלוּט דְלֹא כִשְׂרָן
כְּדָקָא יְאוּת, לֹא כְעָא אַבְרָהָם דְבִגְיִינָה יִשְׁבּוּק
קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְלוּם מְדִילֵיהָ, וּבִגְיִינֵי כֶף
לֹא תִבַע עָלֶיהָ רַחֲמֵי לֹא כְּקַדְמִיתָא וְלֹא
כְּסוּפָא:

מדרש הנעלם

וַיַּעַל לוּט מִצּוּעֵר וְגו'. אָמַר רַבִּי אֶבְרָהָ, בַּא וְרָאָה מַה
כְּתִיב בַּיַּצֵּר הָרַע, תַּדַּע לָךְ שְׂאִינוּ מִתְּבַטֵּל לְעוֹלָם
מִבְּנֵי אָדָם עַד אוֹתוֹ זְמַן דְּכָתִיב, (יחזקאל לו) וַהֲסֵרְתִי אֶת
לֵב הָאֶבְרָה וְגו'. שְׂאִי עַל פִּי שְׂרׁוּאָה כְּנִי אָדָם נְדוּנִין
בְּגִיּוֹנָם, הוּא כַּא וְחֻזְרַ לֹא אֶצֶל בְּנֵי אָדָם, הִדָּא הוּא
דְּכָתִיב וַיַּעַל לוּט מִצּוּעֵר. מִצְעָרָה שֶׁל גִּיּוֹנָם מִשֵּׁם עוֹלָה
לְפָתוֹת בְּנֵי אָדָם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה שֶׁלֹּש הַנְּהֻגוֹת יֵשׁ בְּאָדָם, הַנְּהֻגַת הַשִּׁכּוֹל
וְהַחֲקִמָה וְזוֹ הִיא (דף קט ע"ב) כַּח הַנְּשֻׁמָה
הַקְּדוּשָׁה. וְהַנְּהֻגַת הַתְּפֹאָה שֶׁהִיא מִתְּפֹאָה כְּכֹל תְּפֹאָת
רְעוּת, וְזֶהוּ כַח הַתְּפֹאָה. וְהַנְּהֻגַת הַמְּנַהֲגַת לְבַנֵי אָדָם
וּמְחַזְקַת הַגּוּף וְהִיא נִקְרָאת נֶפֶשׁ הַגּוּף, אָמַר רַב דִּימִי
זֶהוּ כַח הַמְּחַזְקִיק.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּא וְרָאָה לְעוֹלָם אֵין יַצֵּר הָרַע שׁוֹלֵט

וַהֲגִיחַ עָלָה קִיטוֹר הָאֲרֶז קִיטוֹר הַכִּבְשָׁן
לֹא בְקֶשׁ עַל לוּט וְלֹא
אָמַר עָלֶיהָ לְקַבֵּ"ה כְלוּם. אָף כֶּף
לֹא אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא
דְּכַר, כְּדִי שְׂלֵא יַחֲשֵׁב אַבְרָהָם
שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא גְרַע מְזֻכּוֹתוֹ
כְלוּם.

וְאֵם תִּאמַר שְׂאֶבְרָה לֹא חָשִׁיב
כְּלַבּוֹ אֶת לוּט לְכָלוּם - הָרִי מָסַר
נַפְשׁוֹ לְלֶכֶת לְהִלָּחֵם בְּקָרֵב עִם
חַמְשָׁה מְלָכִים חֲזָקִים, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁפָּה
אָחִיו, וְכָתוּב וַיִּחַלֵּק עֲלֵיהֶם
לִילָה, וְכָתוּב וַיֵּשֶׁב אֶת כָּל הָרֶכֶשׁ
וְגַם אֶת לוּט אָחִיו וּרְכָשׁוֹ הַשֵּׁיב
וְגו'. אַבְל בְּאֵהָבָה שְׂאֵהָב אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא וְרָאָה
שֶׁמַּעֲשִׂי שֶׁל לוּט אֵינָם כְּשֵׁרִים
כְּרַאוּי, לֹא רָצָה אַבְרָהָם שֶׁיִּבְלָלוּ
יַעֲזוּב הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא כְלוּם
מִשְׁלוֹ, וְלִכְּנֹן לֹא בְקֶשׁ עָלָיו
רַחֲמִים לֹא בַתְּחִלָּה וְלֹא בְּסוּף.

מדרש הנעלם

וַיַּעַל לוּט מִצּוּעֵר וְגו'. אָמַר רַבִּי
אֶבְרָה, בַּא רָאָה מַה כְּתוּב בַּיַּצֵּר
הָרַע, תַּדַּע לָךְ שְׂאִינוּ מִתְּבַטֵּל
לְעוֹלָם מִבְּנֵי אָדָם עַד אוֹתוֹ זְמַן,
שֶׁכְּתוּב (יחזקאל לו) וַהֲסֵרְתִי אֶת לֵב
הָאֶבְרָה וְגו'. שְׂאִי עַל פִּי שְׂרׁוּאָה
בְּנֵי אָדָם נְדוּנִין בְּגִיּוֹנָם, הוּא כַּא
וְחֻזְרַ לֹא אֶצֶל בְּנֵי אָדָם. זֶהוּ
שֶׁכְּתוּב וַיַּעַל לוּט מִצּוּעֵר,
מִצְעָרָה שֶׁל גִּיּוֹנָם, מִשֵּׁם עוֹלָה
לְפָתוֹת בְּנֵי אָדָם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שֶׁלֹּש הַנְּהֻגוֹת
יֵשׁ בְּאָדָם: הַנְּהֻגַת הַשִּׁכּוֹל
וְהַחֲקִמָה, וְזוֹ הִיא כַח הַנְּשֻׁמָה
הַקְּדוּשָׁה. וְהַנְּהֻגַת הַתְּפֹאָה,
שֶׁהִיא מִתְּפֹאָה כְּכֹל תְּפֹאָת רְעוּת,
וְזֶהוּ כַח הַתְּפֹאָה. וְהַנְּהֻגַת
הַמְּנַהֲגַת לְבַנֵי אָדָם וּמְחַזְקַת
הַגּוּף, וְהִיא נִקְרָאת נֶפֶשׁ הַגּוּף.
אָמַר רַבִּי דִּימִי, זֶהוּ כַח הַמְּחַזְקִיק,
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בַּא רָאָה,

אֵלָא בְּאֵלוּ שְׁנֵי כְחוֹת אֵלִין דְּאִמְרוּן, נֶפֶשׁ הַמֵּתְאָהָה הִיא הַרְדֵּפְתָּ אַחַר יֵצֵר הָרַע לְעוֹלָם, מִשְׁמַע דְּכֹתִיב וְתֹאמַר הַבְּכִירָה אֶל הַצְּעִירָה אָבִינוּ זְקֵן. נֶפֶשׁ הַמֵּתְאָהָה הִיא מְעוֹרְרַת אֶת הָאֲחֵרֵת וּמִפְתָּהּ אוֹתָהּ עִם הַגּוּף לְהִדְבֵּק בַּיֵּצֵר הָרַע, וְהִיא אוֹמְרַת לְכָה נִשְׁקָה אֶת אָבִינוּ זִין וְנִשְׁכַּבָּה עִמוֹ. מַה יֵּשׁ לָנוּ בְּעוֹלָם הַבָּא, גַּלְיָה וְנִרְדֵּף אַחַר יֵצֵר הָרַע וְאַחַר תְּשׁוּבָת חֻמְדַּת הָעוֹלָם הַזֶּה. וּמַה עוֹשׂוֹת, שְׂתִיחֵן מִסְפִּימוֹת לְהִדְבֵּק בּוֹ, מַה כְּתִיב וּתְשַׁקִּינֵן אֶת אָבִיהֶן זִין מִתְפַּטְּמוֹת לְהִתְעוֹרֵר לִיֵּצֵר הָרַע בְּאִכִּילָהּ וּבִשְׂתִיחָהּ.

וְתִקְּם הַבְּכִירָה וּתְשַׁכַּב אֶת אָבִיהָ. כְּשֶׁאֲדָם שׁוֹכֵב עַל מִטְתּוֹ בַּלְיָלָה, נֶפֶשׁ הַמֵּתְאָהָה הִיא הַמְעוֹרְרַת לִיֵּצֵר הָרַע, וּמַהֲרָהֶרֶת בּוֹ, וְהוּא דְבִק בְּכָל הַרְהוּר רַע עַד שְׂמִתְעַבְרַת מַעַט (מ"א מִמְנוּ) (ר"א ל"ג ע"ל) (נ"א ע"ד) שְׂמִיבֵיא בְּלֵב הָאָדָם אוֹתָהּ הַמִּחְשְׁבָה הַרְעָה וְדַבְּקָה בּוֹ, וְעַדִּין יֵשׁ בְּלָבוּ וְלֹא נִגְמַר לַעֲשׂוֹתָהּ עַד שְׂזֹאת הַתְּאָהָה מְעוֹרְרַת לְכַח הַגּוּף כְּמִתְחַלָּה לְהִדְבֵּק בַּיֵּצֵר הָרַע וְאִזּוּ הוּא תְּשׁוּבָה הַרְעָה, הִדָּא הוּא דְכֹתִיב וּתְהַרְיֵן שְׂתִי בְּנוֹת לוֹט (ד"ה ק"ע"א) מֵאֲבִיהֶן.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק מְעוֹלָם אֵין יֵצֵר הָרַע מִתְּפַתָּה אֵלָא בְּאִכִּילָהּ וּשְׂתִיחָהּ, וּמִתּוּף שְׂמִיחַת הַיִּין אִזּוּ שׁוֹלֵט בְּאָדָם. בְּצַדִּיק מַה כְּתִיב בֵּיהּ (מְשַׁלִּי י"ג) צַדִּיק אֲכָל לֶשְׂבַע נִפְשׁוֹ. וְאִינוּ מִשְׁתַּכֵּר לְעוֹלָם, דְּאָמַר רַבִּי יְהוּדָה הָאִי צוּרְבָא מְרַבְּנֵן דְּמְרוּי, קְרִינָא עֲלֵיהּ (מְשַׁלִּי י"א) נָזַם זְהִב בְּאָף חֲזִיר, וְלֹא עוֹד אֵלָא שְׂמִיחַלָּל שֵׁם שְׁמַיִם. מִנְהַג הַרְשָׁעִים מַהוּ (יִשְׁעִיהַ כ"ב) הִנֵּה שְׂשׂוֹן וְשְׂמִיחָה. הַיִּין אִזּוּ שׁוֹלֵט בְּאָדָם, הַרוּג בְּקַר וְשְׁחוּט צֹאן וְגו'. עֲלֵיהֶם אָמַר הַכְּתוּב (מְשַׁלִּי ה) הוּי מִשְׁפִּימִי בְּבִקְר שְׂכַר יִרְדְּפוּ וְגו'. כְּדִי לְעוֹרֵר לִיֵּצֵר הָרַע, שְׂאִין יֵצֵר הָרַע מִתְעוֹרֵר אֵלָא מִתּוּף הַיִּין, הִדָּא הוּא דְכֹתִיב וּתְשַׁקִּינֵן אֶת אָבִיהֶן זִין.

הַרְשָׁעִים מַהוּ? (יִשְׁעִיהַ כ"ב) הִנֵּה שְׂשׂוֹן וְשְׂמִיחָה. הַיִּין אִזּוּ שׁוֹלֵט בְּאָדָם, הַרוּג בְּקַר וְשְׁחוּט צֹאן וְגו'. עֲלֵיהֶם אָמַר הַכְּתוּב (ש"ה) הוּי מִשְׁפִּימִי בְּבִקְר שְׂכַר יִרְדְּפוּ וְגו'. כְּדִי לְעוֹרֵר לִיֵּצֵר הָרַע, שְׂאִין יֵצֵר הָרַע מִתְעוֹרֵר אֵלָא מִתּוּף הַיִּין. זֶהוּ שְׂפַתּוּב וּתְשַׁקִּינֵן אֶת אָבִיהֶן זִין.

לְעוֹלָם אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֵלָא בְּאֵלוּ שְׁנֵי כְחוֹת אֵלוּ שְׂאִמְרוּנוּ, נֶפֶשׁ הַמֵּתְאָהָה הִיא הַרְדֵּפְתָּ אַחַר יֵצֵר הָרַע לְעוֹלָם, מִשְׁמַע שְׂפַתּוּב וְתֹאמַר הַבְּכִירָה אֶל הַצְּעִירָה אָבִינוּ זְקֵן. נֶפֶשׁ הַמֵּתְאָהָה הִיא מְעוֹרְרַת אֶת הָאֲחֵרֵת וּמִפְתָּהּ אוֹתָהּ עִם הַגּוּף לְהִדְבֵּק בַּיֵּצֵר הָרַע, וְהִיא אוֹמְרַת לְכָה נִשְׁקָה אֶת אָבִינוּ זִין וְנִשְׁכַּבָּה עִמוֹ. מַה יֵּשׁ לָנוּ בְּעוֹלָם הַבָּא, גַּלְיָה וְנִרְדֵּף אַחַר יֵצֵר הָרַע וְאַחַר תְּשׁוּבָת חֻמְדַּת הָעוֹלָם הַזֶּה. וּמַה עוֹשׂוֹת? שְׂתִיחֵן מִסְפִּימוֹת לְהִדְבֵּק בּוֹ. מַה כְּתוּב? וּתְשַׁקִּינֵן אֶת אָבִיהֶן זִין. מִתְפַּטְּמוֹת לְהִתְעוֹרֵר לִיֵּצֵר הָרַע בְּאִכִּילָהּ וּבִשְׂתִיחָהּ.

וְתִקְּם הַבְּכִירָה וּתְשַׁכַּב אֶת אָבִיהָ. כְּשֶׁאֲדָם שׁוֹכֵב עַל מִטְתּוֹ בַּלְיָלָה, נֶפֶשׁ הַמֵּתְאָהָה הִיא הַמְעוֹרְרַת לִיֵּצֵר הָרַע וּמַהֲרָהֶרֶת בּוֹ, וְהוּא דְבִק בְּכָל הַרְהוּר רַע עַד שְׂמִתְעַבְרַת מַעַט (מִמְנוּ) (ר"א ע"ל) (נ"א ע"ד) שְׂמִיבֵיא בְּלֵב הָאָדָם אוֹתָהּ הַמִּחְשְׁבָה הַרְעָה וְדַבְּקָה בּוֹ, וְעַדִּין יֵשׁ בְּלָבוּ וְלֹא נִגְמַר לַעֲשׂוֹתָהּ עַד שְׂזֹאת הַתְּאָהָה מְעוֹרְרַת לְכַח הַגּוּף כְּמִתְחַלָּה לְהִדְבֵּק בַּיֵּצֵר הָרַע, וְאִזּוּ הוּא תְּשׁוּבָה הַרְעָה. זֶהוּ שְׂפַתּוּב וּתְהַרְיֵן שְׂתִי בְּנוֹת לוֹט מֵאֲבִיהֶן. אָמַר רַבִּי יִצְחָק מְעוֹלָם אֵין יֵצֵר הָרַע מִתְּפַתָּה אֵלָא בְּאִכִּילָהּ וּשְׂתִיחָהּ, וּמִתּוּף שְׂמִיחַת הַיִּין אִזּוּ שׁוֹלֵט בְּאָדָם. בְּצַדִּיק מַה כְּתוּב בּוֹ? (מְשַׁלִּי י"ג) צַדִּיק אֲכָל לֶשְׂבַע נִפְשׁוֹ, וְאִינוּ מִשְׁתַּכֵּר לְעוֹלָם. שְׂאִמְרוּ רַבִּי יְהוּדָה, אוֹתוּ תְּלַמִּיד חֲכָם שְׂשׂוֹתָהּ, קוֹרְאִים עֲלָיו (ש"ה) נָזַם זְהִב בְּאָף חֲזִיר. וְלֹא עוֹד, אֵלָא שְׂמִיחַלָּל שֵׁם שְׁמַיִם. מִנְהַג

הַרְשָׁעִים מַהוּ? (יִשְׁעִיהַ כ"ב) הִנֵּה שְׂשׂוֹן וְשְׂמִיחָה. הַיִּין אִזּוּ שׁוֹלֵט בְּאָדָם, הַרוּג בְּקַר וְשְׁחוּט צֹאן וְגו'. עֲלֵיהֶם אָמַר הַכְּתוּב (ש"ה) הוּי מִשְׁפִּימִי בְּבִקְר שְׂכַר יִרְדְּפוּ וְגו'. כְּדִי לְעוֹרֵר לִיֵּצֵר הָרַע, שְׂאִין יֵצֵר הָרַע מִתְעוֹרֵר אֵלָא מִתּוּף הַיִּין. זֶהוּ שְׂפַתּוּב וּתְשַׁקִּינֵן אֶת אָבִיהֶן זִין.

אמר רבי אבהו מה כתיב ולא ידע בשכבה ובקומה. פלומר יצר הרע אינו משגיח בה בשכבה בעולם הזה ובקומה לעולם הבא, אלא מתעורר עם כח הגוף לעבוד תאותו בעולם הזה. דאמר רבי אבהו בשעה שנכנסין הרשעים בגיהנם מכניסים ליצר הרע לראות בהן, הדיא הוא דכתיב ולוט בא צערה לצערה של גיהנם, ונפק ליה מתמן לנסותא לברייתא פדקאמרן. הדיא הוא דכתיב ויעל לוט מצוער מצערה של גיהנם.

וישב בהר, אמר רבי יצחק משמע דכתיב בהר מלמד שהוא שם מושבו במקום הר. גוף שהוא חרב פהר דלית ביה טיבותא. ושתי בנותיו עמו. אלו השתי כחות דאמרן. כי (דף קי"ב) ירא לשבת בצוער, יראה ותרדה נופלת עליו בשעה שרואה צער גיהנם שמצערין לרשעים וחושב ששם ידון, פינן שרואה שאינו נדון שם יוצא והולך לפתות בני אדם אחריו.

רב הונא כד הוה דריש לאזתרא לבני אדם, הוה אמר להו בני אסתמרו משליחא של גיהנם, ומאן הוא זהו יצר הרע שהוא שליח של גיהנם.

רבי אבא אמר מאי דכתיב, (משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב הב. אלו שתי בנות לוט דאמרן, שהיא נפש המתאנה, ונפש המשתפתת בגוף הרודפת אחר יצר הרע לעולם.

אמר רבי יהושע כתיב הכא בלוט כי ירא לשבת בצוער, וכתיב התם לעלוקה שתי בנות הב הב. יר"א בגימטריא הוא עלוק"ה. אמר רבי יצחק אי ירא הוא למאי אתי למטעי ברייתא, אלא כף דרף כל עושה עולה, פשרואה הרע מתירא לפי שעה, מיד חוזר לרשעתו ואינו חושש לכלום, כן יצר הרע בשעה שרואה דין ברשעים ירא, פינן שיוצא לחוץ (לעשות) אינו חושש כלום.

עלוק"ה. אמר רבי יצחק, אם ירא הוא, אז למה הוא בא להטעות את הבריות? אלא כן דרף כל עושה עולה - פשרואה הרע, מתירא לפי שעה, ומיד חוזר לרשעתו ואינו חושש לכלום. כן יצר הרע, בשעה שרואה דין ברשעים, ירא. פינן שיוצא לחוץ ולעשותו, אינו חושש כלום.

אמר רבי אבהו, מה כתוב? ולא ידע בשכבה ובקומה. פלומר, יצר הרע אינו משגיח בה בשכבה בעולם הזה ובקומה לעולם הבא, אלא מתעורר עם כח הגוף לעבוד תאותו בעולם הזה. שאמר רבי אבהו, בשעה שנכנסים הרשעים בגיהנם, מכניסים ליצר הרע לראות בהן, זהו שכתוב ולוט בא צערה, לצערה של גיהנם. ויצא לו משם לנסות את הבריות, כמו שאמרנו. זהו שכתוב ויעל לוט מצוער - מצערה של גיהנם.

וישב בהר - אמר רבי יצחק, משמע שכתוב בהר, מלמד שהוא שם מושבו במקום הר. גוף שהוא חרב כמו הר שאין בו טובה. ושתי בנותיו עמו - אלו שתי הכחות שאמרנו. כי ירא לשבת בצוער - יראה ותרדה נופלת עליו בשעה שרואה צער גיהנם שמצערין לרשעים וחושב ששם ידון. פינן שרואה שאינו נדון שם, יוצא והולך לפתות בני אדם אחריו.

רב הונא כשהיה דורש להזהיר את בני האדם, היה אומר להם: בני, השמרו משליח של גיהנם, ומיהו? זה יצר הרע, שהוא שליח של גיהנם.

רבי אבא אמר, מה זה שכתוב (משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב הב? אלו שתי בנות לוט שאמרנו, שהיא נפש המתאנה, ונפש המשתפתת בגוף הרודפת אחר יצר הרע לעולם.

אמר רבי יהושע, כתוב כאן בלוט כי ירא לשבת בצוער, וכתוב שם לעלוקה שתי בנות הב הב. יר"א בגימטריא הוא

רַבִּי אָבָא אָמַר מָהוּ דְאָמְרוּ וּתְאָמַר הַבְּכִירָה אֶל הַצְעִירָה וּתְאָמַר הַבְּכִירָה אֶל הַצְעִירָה אֲבִינוּ זְקֵן. מָאי אֲבִינוּ זְקֵן. זְהוּ יִצְרָר הִרְעַ שְׁנִקְרָא זְקֵן שְׁנִאֲמַר (קהלת ד) מְלֹךְ זְקֵן וְכִסִּיל. עִם הָאָדָם.

דְּתַנִּינָן. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַבִּי יוֹסִי אוֹתָהּ נִפְשָׁה הַמִּתְאַוָּה אוֹמֶרֶת לְאַחֶרֶת אֲבִינוּ זְקֵן גִּרְדִּף אַחֲרָיו וְנִדְבַק בּוֹ כְּשֶׁאָר כָּל הַרְשָׁעִים בְּאֶרֶץ, וְאִישׁ אִין בְּאֶרֶץ לְבָא עָלֵינוּ, אִין אִישׁ צָדִיק בְּאֶרֶץ לְבָא עָלֵינוּ - אִין אִישׁ צָדִיק בְּאֶרֶץ וְאִין אִישׁ שְׁלִיט עַל יִצְרוֹ. הַרְבֵּה רְשָׁעִים בְּאֶרֶץ, אִין אֲנַחְנוּ בְּלַחְדָּנָא חַיִּיבִין, נַעֲשֶׂה כְדִרְךָ כָּל הָאֶרֶץ שְׁהֵם רְשָׁעִים, שְׁעַד הַיּוֹם דְּרַךְ כָּל הָאֶרֶץ הוּא. לְכֹה נִשְׁקָה אֶת אֲבִינוּ יִין - נִשְׁמַח בְּעוֹלָם הַזֶּה, נֹאכַל וְנִשְׁתַּה וְנִרְוָה יִין וְנִדְבַק בְּאֲבִינוּ כִּיִּצְרָר הִרְעַ, וְנִשְׁכַּבָּה עִמּוֹ. וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ צוֹרַחַת וְאוֹמֶרֶת: (ישעיה כח) גַּם אֵלֶּה בֵּינָן שְׁגוּ וּבִשְׂכָר תַּעֲוּ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בַּא רְאָה מַה כְּתוּב? וּתְשַׁקְּיָן אֶת אֲבִיהֶן יִין. דְּרַךְ הַרְשָׁעִים לְטַעוֹת אַחֲרֵי הַיּוֹם, לְפָנֶיךָ לְיִצְרָר הִרְעַ וְלַעֲזוּרָו. וְעַד שְׁהוּא שְׁמַח בְּשִׁכְרוֹתוֹ שׁוֹכֵב עַל מִטְתּוֹ, מִיָּד - וּתְקַם הַבְּכִירָה וּתְשַׁכַּב אֶת אֲבִיהֶן. הִיא מְזַמְנַת עִמּוֹ וּמִתְאַוָּה וּמְהַרְהֶרֶת בְּכָל הַרְהוּרִים רְעִים, וְיִצְרָר הִרְעַ מִתְחַבֵּר עִמָּה וְנִדְבַק בָּהּ וְאִינוּ מְשַׁגִּיחַ בָּהּ [בְּאוֹתוֹ זְקֵן] מַה הוּא מְמַנָּה. בְּשִׁכְבָּה וּבְקוּמָה - בְּשִׁכְבָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּבְקוּמָה לְעֵתִיד לְבָא. בְּשִׁכְבָּה - בְּעוֹלָם הַבָּא כְּשִׁתְּחַן דִּין וְחֻשְׁבוֹן, וּבְקוּמָה - לְיוֹם הַדִּין, שְׁכַתוּב (דניאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדַמַּת עֶפְרָיִם יִקְיָצוּ וְגו'.

בְּשׁוּם עֲנָן מְאֵלוּ אִין מְשַׁגִּיחַ בּוֹ יִצְרָר הִרְעַ, אֵלֶּה דְבַק בָּהּ וְהִיא נִדְבַקַת בּוֹ, וְלֹאֲחַר כֵּן מְעוֹרְרַת לְאַחֶרֶת. לְאַחַר שְׁתַּהֲרְהוּר גְּדוֹל נִדְבַק

רַבִּי אָבָא אָמַר מָהוּ דְאָמְרוּ וּתְאָמַר הַבְּכִירָה אֶל הַצְעִירָה אֲבִינוּ זְקֵן. מָאי אֲבִינוּ זְקֵן. זְהוּ יִצְרָר הִרְעַ שְׁנִקְרָא זְקֵן שְׁנִאֲמַר (קהלת ד) מְלֹךְ זְקֵן וְכִסִּיל. שְׁהוּא זְקֵן שְׁנוּלָד עִם הָאָדָם.

דְּתַנִּינָן. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַבִּי יוֹסִי אוֹתָהּ נִפְשָׁה הַמִּתְאַוָּה אוֹמֶרֶת לְאַחֶרֶת אֲבִינוּ זְקֵן גִּרְדִּף אַחֲרָיו וְנִדְבַק (דף קיא ע"א) בּוֹ כְּשֶׁאָר כָּל הַרְשָׁעִים שְׁבַעוֹלָם. וְאִישׁ אִין בְּאֶרֶץ לְבָא עָלֵינוּ, אִין אִישׁ צָדִיק בְּאֶרֶץ, וְאִין אִישׁ שְׁלִיט עַל יִצְרוֹ, הַרְבֵּה רְשָׁעִים בְּאֶרֶץ, לִית אֲנָן בְּלַחְדָּנָא חַיִּיבִין, נַעֲשֶׂה כְדִרְךָ כָּל הָאֶרֶץ שְׁהֵם חַיִּיבִים, שְׁעַד הַיּוֹם דְּרַךְ כָּל הָאֶרֶץ הוּא. לְכֹה נִשְׁקָה אֶת אֲבִינוּ יִין, נִשְׁמַח בְּעוֹלָם הַזֶּה, נֹאכַל וְנִשְׁתַּה וְנִרְוָה חִמְרָא וְנִדְבַק בְּאֲבִינוּ כִּיִּצְרָר הִרְעַ וְנִשְׁכַּבָּה עִמּוֹ. וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ צוֹרַחַת וְאוֹמֶרֶת (ישעיה כח) גַּם אֵלֶּה בֵּינָן שְׁגוּ וּבִשְׂכָר תַּעֲוּ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה תַּא חֲזִי, מַה כְּתוּב וּתְשַׁקְּיָן אֶת אֲבִיהֶן יִין. דְּרַךְ הַרְשָׁעִים לְטַעוֹת אַחֲרֵי הַיּוֹם לְפָנֶיךָ לְיִצְרָר הִרְעַ וְלַעֲזוּרָו, וְעַד שְׁהוּא שְׁמַח בְּשִׁכְרוֹתוֹ שׁוֹכֵב עַל מִטְתּוֹ, מִיָּד וּתְקַם הַבְּכִירָה וּתְשַׁכַּב אֶת אֲבִיהֶן. הִיא מְזַמְנַת עִמּוֹ וּמִתְאַוָּה וּמְהַרְהֶרֶת בְּכָל הַרְהוּרִים רְעִים, וְיִצְרָר הִרְעַ מִתְחַבֵּר עִמָּה וְנִדְבַק בָּהּ וְאִינוּ מְשַׁגִּיחַ בָּהּ (כ"א) מְהִיּוּא זְמַנָּא) מַה הוּא מְמַנָּה. בְּשִׁכְבָּה וּבְקוּמָה. בְּשִׁכְבָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְקוּמָה לְעֵתִיד לְבָא. בְּשִׁכְבָּה בְּעוֹלָם הַבָּא כְּשִׁתְּחַן דִּין וְחֻשְׁבוֹן. וּבְקוּמָה לְיוֹם הַדִּין דְּכַתִּיב, (דניאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדַמַּת עֶפְרָיִם יִקְיָצוּ וְגו'.

בְּשׁוּם עֲנָן מְאֵלוּ אִין מְשַׁגִּיחַ בָּהּ יִצְרָר הִרְעַ, אֵלֶּה דְבַק בָּהּ וְהִיא נִדְבַקַת בּוֹ, וְלֹאֲחַר כֵּן מְעוֹרְרַת לְאַחֶרֶת לְאַחַר שְׁתַּהֲרְהוּר גְּדוֹל נִדְבַק בְּרַע, בְּאֵה אַחֶרֶת וְנִדְבַקַת בּוֹ וּתְשַׁקְּיָן אֶת (דף קיא ע"א) אֲבִיהֶן יִין. כְּמוֹ כֵּן לְעוֹרֵר לְיִצְרָר הִרְעַ וְנִדְבַקַת בּוֹ וְאִזִּי תְשׁוּלָם הִרְעוֹת

יִצְרָר הִרְעַ, אֵלֶּה דְבַק בָּהּ וְהִיא נִדְבַקַת בּוֹ, וְלֹאֲחַר כֵּן מְעוֹרְרַת לְאַחֶרֶת. לְאַחַר שְׁתַּהֲרְהוּר גְּדוֹל נִדְבַק

בַּיָּצֵר הָרַע, בָּאָה הָאֲחֵרֶת וּנְדָבְקָתָהּ בּוֹ, וּמִשְׁקִינָהּ אֶת אַבְיָהֶן זֵינַן. כְּמוֹ כֵּן לְעוֹרֵר לַיָּצֵר הָרַע וּנְדָבְקָתָהּ בּוֹ, וְאֵיזֵי תְּשׁוּבוֹת הָרָעוֹת לְעֵשׂוֹת, וּמִתְעַבְרוֹת שְׂתִיחֵיהֶן מִיָּצֵר הָרַע. זֶהוּ שְׂכָתוּב וּתְהִינָה שְׂתִי בְּנוֹת לוֹט מֵאַבְיָהֶן.

עַד שִׁינְאָ לְפַעַל מַעֲשִׂיהֶן - זֶה יוֹלְדֵת רְשָׁעָתָהּ, וְזֶה יוֹלְדֵת רְשָׁעָתָהּ. וְכֵן דְּרָכָם שֶׁל רְשָׁעִים בְּעֵנְיָן זֶה עִם יָצֵר הָרַע, עַד שֶׁהוֹרֵג לְאָדָם וּמוֹלִיכֵוּ לְגִיחָנָם וּמַכְנִיסֵוּ שָׁם, וְאַחֵר כִּף עוֹלָה מִשָּׁם לְפַתּוֹת לְבָנֵי אָדָם כְּמוֹ כֵּן. וְיֵמֵי שְׂמִפְרֵי בּוֹ, נִצְלוּ מִמָּוְנוֹ וְאִינוּ מִתְחַבְּרֵי עִמּוֹ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִשָּׁל לְמָה הִדְבָּר דּוּמָה? לְכַת לְסִטִּים שֶׁהֵיוּ אוֹרְבִים בְּדְרָכִים לְגֹזֵל וְלִהְרֹג לְבָנֵי אָדָם, וּמִפְרִישִׁים מֵהֶם אֶחָד שִׂידוּעַ לְהִסִּית לְבָנֵי אָדָם וּלְשׁוֹנוֹ רַף. מָה עוֹשֶׂה? מְקַדִּים וְהוֹלֵף לְקַבְּלָם וְנֹעֵשֶׂה כְּעֶבֶד לְפָנֵיהֶם, עַד שֶׁמֵּאֲמִינִים הַטְּפָשִׁים בּוֹ וּבוֹטְחִים בְּאַהֲבָתוֹ וּבְשִׂיחָתוֹ וּשְׂמֵחִים עִמּוֹ, וּמוֹלִיכִם בְּחֵלֶק דְּבָרֵיו בְּאוֹתוֹ הַדְּרָף שֶׁהִלְסִטִּים שָׁם. כִּיּוֹן שֶׁמֵּאֲמִיעַ עִמָּהֶם לְשָׁם, הוּא הִרְאֵשׁוֹן שֶׁהוֹרֵג בָּם לְאַחַר שְׁנוֹתָנָם בְּיַד הִלְסִטִּים לְהִרְגָם וְלִקְחַת מְמוֹנָם. וְהֵם צוֹנְחִים וְאוֹמְרִים: אֵי שֶׁהִקְשַׁכְנוּ לוֹ וְלָרֶף לְשׁוֹנוֹ. לְאַחַר שֶׁהִרְגוּ אֱלֹהִים, עוֹלָה מִשָּׁם וְיוֹצֵא לְפַתּוֹת בְּנֵי אָדָם כְּמִתְחַלֵּה. הַפְּקָחִים מָה הֵם עוֹשִׂים כְּשִׂרְאוּאִים לְזֶה יוֹצֵא לְקִרְאָתָם וּמִפְתָּה לָהֶם? מִפְרִינָה בּוֹ שֶׁהוּא צוֹדֵה אֶת נַפְשָׁם, וְהוֹרְגִים אוֹתוֹ, וְהוֹלְכִים בְּדְרָף אַחֲרָתָהּ.

כִּי הוּא יָצֵר הָרַע, יוֹצֵא מִכַּת הִלְסִטִּים, עוֹלָה מִגִּיחָנָם כִּי בְנֵי אָדָם וּלְפַתּוֹת לָהֶם בְּחֵלֶק מִתָּק דְּבָרֵיו. זֶהוּ שְׂכָתוּב וַיַּעַל לוֹט מִצּוֹעֵר וַיֵּשֶׁב בְּהַר גֹּגֹל. כְּמוֹ לְסִטִּים לְאַרְבַּ לְבָנֵי אָדָם. מָה עוֹשֶׂה? עוֹבֵר לְפָנֵיהֶם, וְהַטְּפָשִׁים מֵאֲמִינִים בּוֹ וּבְאַהֲבָתוֹ שֶׁהוּא הוֹלֵף לְפַתּוֹתָם וְעוֹבֵד לָהֶם כְּעֶבֶד, שְׁנוֹתָן

לְעֵשׂוֹת וּמִתְעַבְרוֹת שְׂתִיחֵיהֶן מִיָּצֵר הָרַע, הִדָּא הוּא דְכָתִיב וּתְהִינָה שְׂתִי בְּנוֹת לוֹט מֵאַבְיָהֶן.

עַד שִׁינְאָ לְפַעַל מַעֲשִׂיהֶן זֶה יוֹלְדֵת רְשָׁעָתָהּ וְזֶה יוֹלְדֵת רְשָׁעָתָהּ, וְכֵן דְּרָכָם שֶׁל רְשָׁעִים בְּעֵנְיָן זֶה עִם יָצֵר הָרַע, עַד שֶׁהוֹרֵג לְאָדָם וּמוֹלִיכֵוּ לְגִיחָנָם וּמַכְנִיסֵוּ שָׁם, וְאַחֵר כִּף עוֹלָה מִשָּׁם לְפַתּוֹת לְבָנֵי אָדָם כְּמוֹ כֵּן. וְיֵמֵי שְׂמִפְרֵי בּוֹ נִצְלוּ מִמָּוְנוֹ וְאִינוּ מִתְחַבְּרֵי עִמּוֹ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק מִשָּׁל לְמָה הִדְבָּר דּוּמָה, לְכַת לְסִטִּים שֶׁהֵיוּ אוֹרְבִים בְּדְרָכִים לְגֹזֵל וְלִהְרֹג לְבָנֵי אָדָם, וּמִפְרִישִׁים מֵהֶם אֶחָד שִׂידוּעַ לְהִסִּית לְבָנֵי אָדָם וּלְשׁוֹנוֹ רַף. מָה עוֹשֶׂה? מְקַדִּים וְהוֹלֵף לְקַבְּלָם וְנֹעֵשֶׂה כְּעֶבֶד לְפָנֵיהֶם, עַד שֶׁמֵּאֲמִינִים הַטְּפָשִׁים בּוֹ וּבוֹטְחִים בְּאַהֲבָתוֹ וּבְשִׂיחָתוֹ וּשְׂמֵחִים עִמּוֹ, וּמוֹלִיכִם בְּחֵלֶק דְּבָרֵיו בְּאוֹתוֹ הַדְּרָף שֶׁהִלְסִטִּים שָׁם. כִּיּוֹן שֶׁמֵּאֲמִיעַ עִמָּהֶם לְשָׁם, הוּא הִרְאֵשׁוֹן שֶׁהוֹרֵג בָּם, לְאַחַר שְׁנוֹתָנָם בְּיַד הִלְסִטִּים לְהִרְגָם וְלִקְחַת מְמוֹנָם, וְאִינוּ צוֹנְחִין וְאִמְרִין וְיֵדְאִינָה לְדִין וְלְרִפְיָא דְלִישְׁנֵיהּ. לְאַחַר שֶׁהִרְגוּ אֱלֹהִים, עוֹלָה מִשָּׁם וְיוֹצֵא לְפַתּוֹת לְבָנֵי אָדָם כְּמִתְחַלֵּה. הַפְּקָחִים מָה הֵם עוֹשִׂים כְּשִׂרְאוּאִים לְזֶה יוֹצֵא לְקִרְאָתָם וּמִפְתָּה לָהֶם, מִפְרִינָה בּוֹ שֶׁהוּא צוֹדֵה אֶת נַפְשָׁם וְהוֹרְגִים אוֹתוֹ וְהוֹלְכִים בְּדְרָף אַחֲרָתָהּ.

כִּי הוּא יָצֵר הָרַע יוֹצֵא מִכַּת הִלְסִטִּים עוֹלָה מִגִּיחָנָם לְקַבְּלָא דְבָנֵי נֶשָׂא וּלְפַתּוֹת לָהֶם בְּחֵלֶק מִתָּק דְּבָרֵיו, הִדָּא הוּא דְכָתִיב וַיַּעַל לוֹט מִצּוֹעֵר וַיֵּשֶׁב בְּהַר גֹּגֹל. כְּמוֹ לְסִטִּים לְאַרְבַּ לְבָנֵי אָדָם, מָה עוֹשֶׂה עוֹבֵר לְפָנֵיהֶם, וְהַטְּפָשִׁים מֵאֲמִינִים בּוֹ וּבְאַהֲבָתוֹ שֶׁהוּא הוֹלֵף לְפַתּוֹתָם וְעוֹבֵד לָהֶם כְּעֶבֶד, שְׁנוֹתָן לָהֶם נֶשָׂא יְפוֹת אֲסוּרוֹת, נוֹתֵן לָהֶם בְּנֵי אָדָם לְהָרַע, מְפָרַק מֵהֶם עַל תּוֹרָה וְעַל מַלְכוּת שָׁמַיִם. הַטְּפָשִׁים רּוֹאִים כִּי, בּוֹטְחִים בְּאַהֲבָתוֹ, עַד

כִּי הוּא יָצֵר הָרַע, יוֹצֵא מִכַּת הִלְסִטִּים, עוֹלָה מִגִּיחָנָם כִּי בְנֵי אָדָם וּלְפַתּוֹת לָהֶם בְּחֵלֶק מִתָּק דְּבָרֵיו. זֶהוּ שְׂכָתוּב וַיַּעַל לוֹט מִצּוֹעֵר וַיֵּשֶׁב בְּהַר גֹּגֹל. כְּמוֹ לְסִטִּים לְאַרְבַּ לְבָנֵי אָדָם. מָה עוֹשֶׂה? עוֹבֵר לְפָנֵיהֶם, וְהַטְּפָשִׁים מֵאֲמִינִים בּוֹ וּבְאַהֲבָתוֹ שֶׁהוּא הוֹלֵף לְפַתּוֹתָם וְעוֹבֵד לָהֶם כְּעֶבֶד, שְׁנוֹתָן

שהולך עמהם ומוליכם באותו דרך שהלסטים שם, בדרך גיהנם אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל, כיון שמגיע עמהם לשם, הוא הראשון שהורג להם, ונעשה להם מלאך המות ומכניסן לגיהנם, ומורידין להון מלאכי חבלה, ואנון צווחין ואמרין ווי דאציתנא לדין, ולא מהניא לון.

לאחר פן עולה משם ויוצא לפתות לבני אדם. הפקחין כשרואין אותו מפירים אותו ומתגברים עליו עד ששולטין עליו, וסאטין מזה הדרך ולוקחין דרך אחרת להנצל ממנו.

רב יוסף פד הנה נחית לכבל חמא אנון ריוקניא דהווי עיילי ונפקי בניי נשי שפירין ולא חטאן, אמר לון לא מסתפו אלין מיצר הרע, אמרו ליה לא מקונדיטון בישא קאתינא, מקדושתא דקדישא אתגזרנא, דאמר רב יהודה אמר רב צריך אדם לקדש עצמו בשעת תשמיש, ונפקי מניה בני קדישי מעלי דלא מסתפו מיצר הרע שגאמר (ויקרא כ) והתקדשתם והייתם קדושים.

רבי אבא אמר מאי דכתיב, (יחזקאל כ) ואת שבתותי קדשו, אלא אין עונתן של תלמידי חכמים אלא משבת לשבת, ומזהר להו דהואיל דתשמיש המטה דמצוה הוא, קדשו. כלומר קדשו עצמכם בשבתותי בההוא תשמיש דמצוה.

אמר רב יהודה אמר רב האי מאן דעייל לקרתא וחקמי נשי שפירין, ירפין עיניו וימא חכי, כך (נ"א פד) ספאן איגזר איגזרנא (פרדניא) קרדיטא תקיל פוק פוק דאבוי קדישא דשבתא הוא. מאי טעמא דחמימות דארתא שלט ביה ויכול יצר הרע לשלטה עלוי, (ער פאן מדרש הנעלם)

להם נשים יפות אסורות, נותן להם בני אדם להרע, מפרק מהם על תורה ועל מלכות שמים. הטפשים רואים כך, בוטחים באהבתו, עד שהולך עמהם ומוליכם באותו דרך שהלסטים שם, בדרך גיהנם אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל. כיון שמגיע עמהם לשם, הוא הראשון שהורג להם, ונעשה להם מלאך המות ומכניסן לגיהנם, ומורידים להם מלאכי חבלה, והם צווחים ואומרים: אוי שהקשבנו לזה. ולא מועיל להם. לאחר פן עולה משם ויוצא לפתות לבני אדם. הפקחים כשרואים אותו, מפירים אותו, ומתגברים עליו עד ששולטים עליו, וסוטים מזה הדרך ולוקחים דרך אחרת להנצל ממנו.

רב יוסף כשהיה יורד לכבל, ראה את אותם ורקים שהיו נכנסים ויוצאים בין נשים יפות ולא חוטאים. אמר להם: האם אלה לא פוחדים מיצר הרע? אמרו לו: לא מקונדיטון רע באנו. אנו נגזרנו מקדשת הקדש. שאמר רב יהודה אמר רב, צריך אדם לקדש עצמו בשעת תשמיש, ויצאו ממנו בנים קדושים בנים מעלים שלא פוחדים מיצר הרע, שגאמר (ויקרא כ) והתקדשתם והייתם קדושים. רבי אבא אמר, מה זה שבתוב (יחזקאל כ) ואת שבתותי קדשו? אלא אין עונתם של תלמידי חכמים אלא משבת לשבת, ומזהיר אותם, שהואיל ותשמיש המטה היא מצוה - קדשו, כלומר קדשו עצמכם בשבתותי באותו תשמיש של מצוה.

אמר רב יהודה אמר רב, מי שנכנס לעיר ורואים נשים יפות, ירפין עיניו ויאמר כך: כך (ראה) מחשובים חצוב נחצבתי וחקן דפוס התקלה, צא צא, שאבי הקדוש של שבת הוא. מה הטעם? משום שחמימות הדרך שולט בו, ויכול יצר הרע לשלט עליו. עד כאן מדרש הנעלם

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְּפוֹי וּבְסֶתֶר אֱהָלוֹ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוֹ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקָהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּהּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

